

Derfor var det også skuffende, at statsministeren ikke havde et eneste ord i sin tale tilovers for det erhvervsliv, som jo altså betaler hele det danske samfund. Der var ikke et ord om, at der siden 1993 er tabt 26.000 job i industrien – nye tal opgjort af Dansk Arbejdsgiverforening. De 26.000 job, der er tabt i industrien, er primært eksportorienterede job. Det er folk, der ikke længere er med til at forbedre betalingsbalancen, det er folk, der ikke længere er med til at skabe værdier i det danske samfund, og det går naturligvis ikke i længden.

Der er brug for, at konkurrenceforholdene bliver forbedret. Og dér har vi med overraskelse lyttet, når den socialdemokratiske ordfører, hr. Jacob Buksti, i dag et par gange har erklæret, at det er industriens egen skyld, for man kunne lade være med at give så meget ved lønforhandlingerne.

Konklusionen, når man siger det, må jo være, at Socialdemokratiet i dag mener, at lønmodtagerne, arbejderne, får for meget i løn. Det synes jeg er et budskab man skal gøre noget mere ud af i Socialdemokratiet at markedsføre sig med hen over sommeren, for hvis industrien har givet for meget i løn, må det nødvendigvis være, fordi arbejderne også får for meget i løn.

Det synes vi ikke er tilfældet i Fremskridtspartiet. Vi synes, metoden til at bringe konkurrenceforholdene i orden igen, er, at man belønner de trækdyr, der hver dag møder på arbejde, og at man belønner de virksomheder, som yder en indsats for den danske økonomi.

Og noget af det, som det kniber gevaldigt med i Danmark, er jo at få flere til at være selvstændige erhvervsdrivende. Man har fra regeringens side erkendt, at de administrative byrder måske er lige i overkanten af, hvad der kan tiltale en ung dreng eller pige, når de skal starte egen virksomhed. Men i stedet for at afskaffe en del af de administrative byrder, ja, så er svaret, at man kan henvende sig til et konsulentfirma og bede dét om at udfylde skemaerne til Danmarks Statistik og til andre offentlige myndigheder. Det er efter Fremskridtspartiets mening en pseudoløsning. Det fjerner fokus fra det, der er problemet, nemlig at vi har for meget bureaukrati.

Men jeg er også nødt til at sige, at de folk, der så endelig godt kunne tænke sig at starte egen virksomhed og f.eks. spare op på en etableringskonto, ja, de får sig jo altså noget af en overraskelse, når så pengene bliver udbetalt fra etableringskontoen og de så kommer i den si-

tuation, at de kommer til at betale 133 pct. skat af de penge, de har sat ind.

Og det er ikke et tal, der er taget ud af den blå luft. Den arme mand fra Brønshøj har oven i købet Landsskatterettens dom fra 10. februar i år for, at det er ganske korrekt. Han skal betale 133 pct. i indkomstskat, blot fordi han har været – ja, efter skattemyndighedernes mening – så dum at sætte penge ind på en etableringskonto. Det er den slags sager, der gør, at folk ikke tør starte egen virksomhed i Danmark.

Men noget andet er jo også, at mens vi har haft travlt med at give lønforhøjelser i den offentlige og private sektor, så har mange inden for forskellige erhverv oplevet en massiv løn-nedgang. Jeg skal minde om, at timelønnen i landbruget er faldet med omkring 38 kr. i timen fra 1997 til 1998. Gad vide, hvor mange arbejdere der ville have fundet sig i, at deres timeløn var faldet med 38 kr.

Kigger vi på de problemer, som regeringen derudover har ladet ligge, er det vores opfattelse, at der er nok at tage fat på i næste folketingssamling.

Det bliver den folketingssamling, der skal bringe Danmark ind i år 2000, og Fremskridtspartiet vil naturligvis give Danmark en hånd ind i det nye årtusind.

Vi håber, at en række af de samarbejder, vi har haft med regeringen i den forgangne samling, har givet regeringen mod på og vilje til at turde lave politiske aftaler med Fremskridtspartiet i den kommende samling. Vi er klar til at være med, og det forventer vi også at regeringen er, sådan at vi i fællesskab kan bringe landet ind i det nye årtusind.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, det er jo sent, men en lille sag fra eget sogn synes jeg alligevel, der skal være plads til at berette om.

Når hr. Kim Behnke siger, at der nedlægges 500 plejehjemspladser i København, og han synes, det er synd og skam, og man i Fremskridtspartiet synes, det er synd og skam, så synes jeg, der er grundlag for at komme med om ikke en rettelse, så dog en belæring eller en bekræftelse, eller hvad vi nu skal kalde det.

Det er rigtigt, at der nedlægges 500 plejehjemspladser, men det er til gengæld 500 pladser, der i virkeligheden bliver i overskud, fordi der i København rent faktisk sker det modsatte af, hvad der sker i resten af landet. Der bliver